

Мѣстно: долъ, горѣ гледа. Призв рѣкѣтъ има село. Тамъ, далекъ сѣди. Вредомъ богъ санамѣрѣва. Задъ мене каквото щешъ дѣмай. за братами не дѣмай лошако.

Чинно: както, перво той дошелъ, второ, оный.

Количество: както, много лѣдо момче. Нечисленны сѣ безынныте твои поведенїата. Малкъ прешспѣвашъ. много лѣдѣвашъ.

Утверденно: както, слѣдователнъ ти дѣмамъ. Угоднъ ми е това.

Штрицателно: както, никакъ не те уѣнчамъ. не прїимамъ лѣдото момче за ученикъ.

П Р Е Д Л О Г Ъ.

Предлогъ е една мала рѣчь, колто са предполага предъ едно има, или мѣстоименїе: както, штивамъ, на лозїето. Хода въ училището. Разхождамъ са въ градинѣтъ. живѣа въ свѣщовкъ. — Штъ това нѣщо бива друго зло. Штъ причинѣтъ бива безчинїе. Штивамъ при Ішанна, предъ шпредѣленно-то время дошелъ е человекатъ. Предъ шбѣдъ фѣнѣ дѣждъ. По гомировыте години. Трѣдасъ за ползѣтъми, за свѣщовцыте претерпѣхъ лошако гоненїе. Дохождамъ послѣ шбѣдатъ. Въмѣстѣ Петаръ, азъ сумъ дошелъ, бїиса за вѣрѣтъ си иза отечеството си.